1970 மார்ச் 24]

இணைப்பு III

[393 -ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்ககுறிப்பைக் காண்க.]

கோரிக்கை எண் 9A.

தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம்

மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைப்படி "9-எ தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்" என்ற கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 40,83,900-க்கு மேற்படாத மானியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென நான் இம்மன்றப்பேரவையை வேண்டுகிறேன்.

இம்மானியக் கோரிக்கை சென்ற ஆண்டுவரை 9-ஆம் எண் கோரிக்கையின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால், இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் போன்றதொரு முக்கியமான துறையைச் சார்ந்த கோரிக்கைப்பற்றி விவாதிக்க தங்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமென இம்மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களில் பலர் கருத்துரை வழங்கினர். இந்த ஆண்டு முதல் இத்துறைக்கென தனிப்பட்டதொரு கோரிக்கை வழங்கப்படுமென முதலமைச்சர் அப்பொழுது ஒப்புக்கொண்டார்.

(i) பொது

இத் துறையின்கீழ் 10,239 அறநிலையங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. அவற்றின் வருவாய் ரூ. 4,87,00,000 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த அறநிலையங்களில் 105 மடங்களும், 9,347 கோயில்களும், 787 குறிப்பிட்ட அறக்கட்டளைகளும் அடங்கியுள்ளன. இவற்றின் நிர்வாகம் பகுதிக் குழுமுறை எடுக்கப்பட்டபோது, 1968-ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்ட 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தினாலும் முறைப்படுத்தப்பட்டது. இத் துறையை நடத்தி வருவதற்கான வருவாய் மேற்படி சட்டத்தின் 92-வது பிரிவின்கீழ் கொடுக்கத்தக்க நன்கொடைகளிலிருந்தும் கணிக்கைக் கட்டணங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றது. இப்பிரிவின்படி ரூ. 200-க்குக் குறையாத வருவாய் உள்ள ஒவ்வொரு அறநிலையமும் குறிப்பிட்ட தொகை ஒன்றை இத்துறைக்குச் செலுத்த வேண்டும். 434 கோயில்கள் ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்ட வருவாயுள்ளவையாகும். 2,777 கோயில்களுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 10,000 வரை வருவாய் கிடைக்கின்றது. ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாய் உள்ள கோயில்கள் 5,772 உள்ளன. ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் கோயில் துறை வருவாய் ரூ. 43 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 24

கோயில் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதில் அரசுக்குள்ள அதிகாரம்

கோயில்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துவதற்கான முதல் நடவடிக்கை 1817-ஆம் ஆண்டில் சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவதன் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பிரிவி கவுன்ஸிலின் நீதிக்குழுவின் முடிவை ஒட்டி 1817-ம் ஆண்டு 7-ஆவது விதிமுறை செயல்படுத்தப் படுவதற்கு முன்பு இவ்வகை அறக்கட்டளைகளுக்கு நேரடியாகச் சென்று மேற்பார்வையிட்டு அவற்றின் நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட ஊழல்களைக் களைந்தெறியும் உரிமையை பிரிட்டிஷ் அரசு இந்நாட்டின் ஆட்சியைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த காரணத்தால் தானே ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த அதிகாரத்தை அந்நிய ஆட்சிக்கு முன் இந்து மன்னர்களும், முகமதிய மன்னர்களும் பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. இவ்வாறாக தற்போதைய சட்டம் உட்பட பல்வேறு சட்டங்களினால் அரசுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் கோயில்களின் நிர்வாகத்தைத் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தியதேயன்றிக் கோயில்களில் வழிபாட்டு முறையைக் கட்டுப்படுத்துவதாக அமையவில்லை. எனவே, சமயச்சார்புள்ள அரசாக இருப்பினும், அல்லது சமய நெறி முறையைப் பகுத்தறிவுக் கண்ணோடு அணுகும் அரசாக இருப்பினும் கோயில்களின் நிதி தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும், கோயில்களில் நடைமுறையிலுள்ள வழிபாட்டு முறைகளில் தலையிடாமல் வழிபாடு ஒழுங்காக நடந்து வர வகை செய்வதற்கும் அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது ஆட்சியிலுள்ள அமைச்சரவை கோயில்கள் நிர்வாகம் பற்றி மேற்கொண்டுள்ள கொள்கை குறித்து இம்மாநில அரசுக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டுகள் எழுப்பப்படக்கூடுமாதலால் இந்த விளக்கம் ஈண்டு தேவையாகிறது.

(ii) இந்துக்களல்லாதாரைக் கோயில்களுக்குள் அனுமதித்தல்

1947-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு ஆலய நுழைவு அனுமதிச் சட்டத்தின்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளைச் சேர்ந்த 3-வது விதியின் (a) பகுதியை நீக்கியது, இம்மாநில அரசு மேற்கொண்ட முக்கியமான முடிவாகும். இந்துக்கள் அல்லாதார் கோயில்களில் நுழைவதைத் தடை செய்து 1947-இல் அரசு பிறப்பித்த ஆணைக்கான காரணங்கள் ஆவணங்களில் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையின் முன்னாள் தலைவராகிய திரு. மார்ட்டிமர் வீலர் தஞ்சாவூர்க் கோயிலிலுள்ள வண்ண ஓவியங்களைப் பார்வையிட விழைந்தபோது அவர் அவ்வோவியங்களைப் பார்க்க இயலவில்லை. ஏனெனில், இந்துக்கள் அல்லாதார் கோயிலினுள் நுழைவதை இந்த விதி தடை செய்தது. அதே நேரத்தில் மதுரையிலுள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபம், அனைவரும் பார்வையிடும் வகையில் திறந்துவைக்கப்பட்டது. சட்டப்படிப் பார்த்தால், இது செயலிலுள்ள விதிகளுக்கு முரணாகும். எனவே, (3 a) விதியை நீக்கி எச்சமயத்தைச் சார்ந்தவரும் கோயிலினுள்

1970 மார்ச் 24]

நுழைவதை அனுமதிக்க வகை செய்வது விரும்பத்தக்கது என அரசு கருதியது. இத்தகைய விதி 1947-ஆம் ஆண்டிலேயே அவசியமாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். அரிசனங்கள் கோயிலினுள் நுழைவதை சாதி இந்துக்கள் சகித்துக் கொள்ளும் நிலை அப்போது உருவாகி இருந்தது. கடந்த 22 ஆண்டுகளில் இந்துக்கள் பெருமளவில் மாறிவிட்டனர். இந்துக்களுக்கு ஏனைய சமயத்தினர் கனிவுள்ளத்துடன் காட்டும் சலுகைகளை இந்துக்கள் பிற சமயத்தினருக்கும் காட்ட வேண்டும் என்று அரசு கருதியது. இவ்விதியை நீக்கி விட்டதுலேயே முகமதியர்களையும், கிறித்தவர்களையும் இந்துக் கோயில்களுக்குள் அழைத்துச் செல்லும் இயக்கம் ஒன்றை மேற்கொள்ள தமிழ் நாடு அரசு திட்டமிட்டுள்ளது என்று பொருள் கொண்டுவிடக்கூடாது. சாதியில் இழிந்தவர் கோயிலுள் நுழைந்தால் கோயிலின் தூய்மை கெட்டுவிடும் என்று எண்ணிய காலமும் உண்டு. நாம் நடைமுறையில் பின்பற்றிவரும் வழிபாட்டு முறைகளைத் தாங்களும் பின்பற்றுமல் எந்த முகமதியரோ, கிறித்தவரோ நமது கோயில்களில் நுழைய அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் நமது கோயில்களில் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் நல்ல இந்துக்களின் உள்ளம் புண்படும் வகையில் எந்த முகமதியரும், கிறித்தவரும் நடந்துகொள்வதில் நாட்டம் செலுத்துவர் என்று நான் கருதவில்லை.

(iii) அர்ச்சகர் பயிற்சி நிலையம்

பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி அவர்கள் கோயில்களின் கருவறைக்குள் அரிசனங்களை அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள சிலைகளை அவர்கள் தொட்டு வணங்கி வழிபாடு செய்ய இயலும்வகையில் கிளர்ச்சி ஒன்றை நடத்தப் போவதாக அறிவித்திருந்ததை நான் இப்பேரவையினரின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். சமுதாயத்தில் நிலவிவரும் சாதி வேறுபாட்டை ஒழிப்பதே அவரது நோக்கமாகும். சாதி வேறுபாட்டை நமது கோயில்களிலிருந்து நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமென முதலமைச்சர் உறுதி அளித்ததன்மேல் அவர் தமது இயக்கத்தைக் கைவிட இசைந்துள்ளார். கோயில் அர்ச்சகர்களாகப் பயிற்சி பெறுவதில் ஆர்வம் காட்டுபவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கான நிறுவனங்களை நிறுவவும், கோயில் அர்ச்சகராக நியமிக்கப்படுவதற்குக் குறைந்த அளவுத் தகுதியாக அறிவிக்கப்படக்கூடிய சான்றிதழ் ஒன்றை அளிக்க வகை செய்யவும் அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. இப்பாடமுறையில் சேர்வதற்குச் சாதி ஒரு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படமாட்டாது. இதனால் அர்ச்சகராவதற்குச் சாதி ஒரு தகுதியாக இருப்பது நடைமுறையிலிருந்து நீக்கப்படும். இறைவனின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற தனது பகுத்தறிவுக் கொள்கையைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன், இந்த அரசின் செயற்குறிப்பிலுள்ள கருத்து அப்படி ஒன்றும் கடுமையான கருத்தல்ல.

புகழ்பெற்ற டாக்டர் சி. பி. இராமசாமி ஐயர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கிய இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். அந்த ஆணைக்குழுவின் பரிவுரைகளைக் கீழே கொடுத்துள்ளேன்.

(1) ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முக்கியமான இந்து அறநிலையங்களில் அர்ச்சகர்களுக்கும், பூசாரிகளுக்கும், பண்டாக்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய பள்ளிகள் அல்லது நிறுவனங்களை நிறுவ வேண்டும். இப்பயிற்சி நிறுவனங்களில் அவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பாடத் திட்டப்படி ஆகமங்கள், அர்ச்சனைகள், வழிபாட்டு நியமங்கள், சடங்குகள் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். தொடக்கப் பயிற்சிக்கும், முன்னேற்றப் பயிற்சிக்கும் இப்பயிற்சி முறையில் வகை செய்யப்பட வேண்டும். தொடக்கப் பயிற்சியில் கீழ்க்கண்டுள்ளவை பற்றி கற்பிக்கப்படலாம் :—

(a) சமஸ்கிருதத்தில் நடைமுறை அறிவு.

(b) அர்ச்சகர்கள் எந்த சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களோ அந்த சம்பிரதாயத்தின் ஆகமங்கள், சடங்குகள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றில் அறிவு; மேலும், அவர்கள் எந்தக் கோயிலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளாரோ அக்கோயிலின் தலபுராணம் பற்றிய அறிவு.

(c) மந்திரங்கள், அர்ச்சனைகள் ஆகியவற்றின் பொருளையும், உட்கருத்தையும் விளக்க இயலும் வண்ணம் வட்டார மொழி அல்லது மொழிகளில் பயிற்சி.

இந்து சாத்திரங்களையும், தத்துவத்தையும் பொதுவாகப் பயில்வதற்கும் குறிப்பாக அந்த அர்ச்சகர் எந்த சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தவரோ அச்சம்பிரதாயத்தின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைக் குறிப்பாகப் பயில்வதற்கும் முன்னேற்றப் பயிற்சியில் வகைசெய்யப்பட வேண்டும். ஏற்கெனவே அர்ச்சகராகப் பணியாற்றி வருபவருக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சியையும், சமயச் சார்பற்ற கல்வி நிறுவனங்களில் பயில்பவர்களும் இத்தகைய பயிற்சி பெற முன்வருபவர்களுமான இந்து மாணவர்களுக்குப் பகுதிநேர வகுப்பு நடத்தவும் இப்பயிற்சி முறையில் வகை செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய பயிற்சியில் சேர முன் வரும் மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்க வகை செய்யும் ஏற்பாடு ஒன்றிருக்க வேண்டும். தலைமுறை தலைமுறையாக அர்ச்சகர்களாகவும் பூசாரிகளாகவும் பணிபுரிந்துவரும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களை இப்பயிற்சி முறையில் சேர்த்துக் கொள்வதிலும் உதவித்தொகை வழங்குவதிலும் முதலிடம் அளிக்க வேண்டும். அந்தந்த மாநிலத்தின் சம்பிரதாயங்களை நிறைவு செய்யும் வகையில் இப்பயிற்சி அமைய வேண்டும். முக்கிய சம்பிரதாயங்களைச் சேர்ந்த சமய நிறுவனங்களின் உபரி நிதிகளை ஒரு மைய அடிப்படையில் ஒருங்கு சேர்த்து அதிலிருந்து அல்லது வெவ்வேறு

1970 மார்ச் 24]

இடங்களில் அல்லது பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பிரதாயத்தை உடைய, கோவில்களின் தொகுதியைச் சேர்ந்த நிதிகளை ஒழுங்கு சேர்த்து அதிலிருந்து மேற்படி பயிற்சி நிலையத்துக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படலாம். இந்த இரண்டு முறைகளில் எது பொருத்தமோ அந்த முறை பின்பற்றபடலாம்.

(2) கோயில்களில் அர்ச்சனை செய்வதற்கு அல்லது பூசை புரிவதற்கு அர்ச்சகர்களுக்குக் குறைந்த அளவு தகுதி வரையறுக்க வகை செய்யப்பட வேண்டும்.

இப் பிரிவுரையின் அடிப்படையில்தான் இத்தகைய முக்கியமானதொரு ஆணைக்குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தும் நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்த செயற்குறிப்பு இந்த அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. இப்பொருள் குறித்து இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆலோசனைக்குழு, சென்ற முறை திருத்தணியில் கூடியபோது தலைமுறை தலைமுறையாக செயல்பட்டுவரும் பூசாரி முறை மாறிவரும் சமுதாய, பொருளாதார நிலைகளுக்கு ஏற்ப கணிசமான அளவு மாறிவிட்டதனால் மேற்சொன்ன தன்மையுள்ள நிறுவனம் ஒன்றை அமைப்பது அவசியம் என உறுப்பினர்கள் கருத்துரை வழங்கினர்.

(iv) கோயில் நிலங்களை நிர்வகித்தல்

கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் நிர்வாகம் பற்றியது மற்றொரு சிக்கலாகும். பெரும்பான்மையான கோயில்களின் வருவாய் குறைவானதே என்றும், கோயில் நிலங்களைத் திறம்பட நிர்வகிப்பதன்மூலம் இந்த வருவாயை அதிகரிக்க முடியும் என்றும் இந்தியக் கணக்கெடுப்பு நிறுவனம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோயில்களை ஆய்வு செய்து தயாரித்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் ஊதியங்கள் குறித்துத் திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் செயல்பட்ட ஆணைக்குழு அம்மாவட்டத்தில் உள்ள கோயில் நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்படும் முறை பற்றிக் குறைகூறிக் கருத்து தெரிவித்துள்ளது. தேவஸ்தானங்கள், மடங்கள், அறநிலையங்கள் ஆகியவை அளிக்கும் குத்தகைகளில் ஏறத்தாழ 1/8 பங்கு போலிக் குத்தகைகள் என்றும், வரையறுக்கப்பட்ட உச்சவரம்பாகிய 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவுக்கு மேல் பல குத்தகைக்காரர்கள் குத்தகை எடுத்துள்ளனர் என்றும் இந்த ஆணைக்குழு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. எனவே, தமிழ் நாடு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் செயல் முறையையும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் நிலங்களைப் பயன்படுத்தும் முறை பற்றியும் ஆய்ந்து, தவறான முறைகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் குறித்துப் பரிவுரை செய்யவும் சிறப்பு அதிகாரி ஒருவரை (துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்) அரசு நியமித்தது. அதே சமயத்தில், நிலங்கள் நியாயமான அங்காடி மதிப்பில் குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு அல்லது அந்த நிலங்களை வாங்க முன்வருபவர்களுக்கு நியாயமான

அங்காடி விலையில் அந்த நிலங்களை விற்றபிறகு அத்தொகை அரசு ஈட்டுப்பத்திரங்களில் மட்டுமே முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்று அரசு கருதுகிறது. வழிபாடுகளை நடத்துவதற்கும் பிற அலுவல்களை நிறை வேற்றுவதற்கும் கோயில்களுக்கு மேலும் வருவாய் கிடைக்க வகை செய்வதும் இதன் நோக்கமாகும். இவை சிக்கல் நிறைந்தவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். இவைபற்றி மேலும் ஆய்வு செய்து ஆலோசிக்க வேண்டும்.

கோயில்களின் நடைமுறைகளில் தலையிடுவதற்காக இந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கோயில் நிலங்கள் தவருகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுப்பதும் நிலங்களிலிருந்து அதிக ஆதாயம் கிடைக்க வழி செய்வதும் கோயில் அறங்காவலர்களில் சிலர் செய்துவரும் ஊழல்களைத் தடுப்பதுமே இதன் நோக்கமாகும்.

கோயில்களைப் பாதுகாத்தலும் புதுப்பித்தலும்

வருவாயற்ற கோயில்களுக்கு மொத்த மானியங்கள் வழங்குவதன் மூலம் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய மொத்த மானியங்கள் வழங்க ஒவ்வொரு ஆண்டும் மொத்தம் ரூ. 4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. அறநிலையங்கள் தங்கள் உபரி நிதியிலிருந்து மனமுவந்து அளிக்கும். நன்கொடைகளினின்றும் அல்லது பொதுமக்கள் உளங்கனிந்து அளிக்கும் நன்கொடைகளிலிருந்தும் இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் பொது நல நிதி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வருவாயற்ற கோயில்களின் திருப்பணிக்காகவும், அவற்றைச் சார்ந்த கட்டிடங்கள், வண்ண ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைப் புதுப்பிப்பதற்காகவும், அறநிலையங்கள் அனைத்தின் அல்லது அவற்றில் ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களுக்கு பொதுவான நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைப் பரப்புவதற்கும் இந்தப் பொது நல நிதி பயன்படுத்தப்படும். இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாக) நிதியின் உபரியாக உள்ள நிதியைப் பொது நல நிதிக்குத் திருப்பி விடுவது அரசுக்கு இயலும்பொருட்டு இச்சட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது.

"யுனெஸ்கோ" உதவி

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொன்மையான கோயில்கள் சிலவற்றைப் பாதுகாப்பதிலும், புதுப்பிப்பதிலும், "யுனெஸ்கோ" நிறுவனம் அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. அவர்கள் நாட்டத்தை ஈர்த்த முதல் கோயில் ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள திரு அரங்கநாதர் கோயில் ஆகும். உலகப் புகழ் பெற்ற திரு. பாட்ரிக் ஃபாக்னர் என்னும் ஆங்கிலேய வல்லுநர் இக்கோயிலின் கட்டிட அமைப்பைப் பற்றியும் குறிப்பாக எத்தகைய திருப்பணி அங்கு தேவைப்படுகிறது என்பது பற்றி தொடக்க ஆய்வு செய்தார். அவர் 1966-ஆம் ஆண்டில் இக்கோயிலைச் சென்று பார்வையிட்டார். அவரது அறிக்கையின் அடிப்படையில் "யுனெஸ்கோ" நிறுவனம்

1970 மார்ச் 24]

இக்கோயிலின் பாதுகாப்புக்காக 12 ஆயிரம் டாலர்கள் (சுமார் ரூ. 1 லட்சம்) கொடுத்துள்ளது. இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படாதப் பொருள்களின் வடிவிலும், கட்டிடங்களை அவற்றின் பண்டைக் காலப் பண்பாடு கெடாதவகையில் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படும் வண்ணங்களின் வடிவிலும் இந்த உதவி அளிக்கப்படுகிறது. திருவரங்கநாதர் கோயில் பற்றி "யுனெஸ்கோ" நிறுவனம் ஆங்கிலத்திலும், பிரஞ்சு மொழியிலும் வெளியீடுகளை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த வெளியீடுகளைத் தயாரித்தவர் திருமதி ஆபோயர் என்பவராவர். இதற்காக "யுனெஸ்கோ" நிறுவனம் 3,000 டாலர் (சுமார் ரூ. 22,500) அளித்துள்ளது. இந்த நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. "யுனெஸ்கோ" நிறுவனத்தின் வல்லுநர்கள் வழங்கியுள்ள தொழில் நுட்ப ஆலோசனை தரம் உயர்ந்ததாகும். கோயில்களை அவற்றின் உண்மை வடிவில் பாதுகாத்து வருவதற்கு இந்த வல்லுநர்கள் அளித்துள்ள ஆலோசனை மிகவும் பயனுடையதாகும். "யுனெஸ்கோ" அளிக்கும் உதவிக்கு வரையறை கிடையாது என்று உறுப்பினர்கள் கருத வேண்டாம். ஒவ்வொரு கோயிலுக்காகவும் அந்நிறுவனம் ஒதுக்கும் தொகை ரூ. 1 லட்சத்திற்கு மேற்படாது. திருப்பணிக்காக மேலும் ரூ. 30 லட்சம் முதல் ரூ. 50 லட்சம் வரை செலவாகலாம். இச் செலவை அந்தந்தத் திருப்பணிக் குழுக்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இராமேஸ்வரத்திலுள்ள திரு இராமநாதர் கோயில் "யுனெஸ்கோ" நிறுவனத்தின் உதவி பெறுவதற்கான இரண்டாவது கோயிலாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. "யுனெஸ்கோ" நிறுவன வல்லுநர்கள் கோயில்களைச் சென்று பார்வையிட்டு திருப்பணி எம்முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி ஆலோசனை நல்குவர். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள திரு. வரதராஜசுவாமி கோயில், சிதம்பரத்திலுள்ள திரு. நடராசர் கோயில் ஆகியவற்றின் திருப்பணி பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும். "யுனெஸ்கோ" நிறுவனத்திடமிருந்து இத்தகைய நிதி உதவி பெறுவதன்மூலம் அதிக அளவு கோயில்களை வருங்கால்ச் சந்ததியினருக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கமாகும்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கோயில் கோபுரத் திருப்பணி.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரிலுள்ள ஸ்ரீவடபத்திரசயனர் கோயிலின் கோபுரத்தை ரூ. 4 லட்சம் செலவில் செப்பனிட்டுப் புதுப்பிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது அரசு மேற்கொண்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய முடிவாகும். இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணையரின் பொது நல நிதியிலிருந்து இதற்கென ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் நிர்வாக நிதியிலிருந்து இதற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்படும். திருப்பணிக்குழு பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாக ரூ. 80,000 வசூலிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சிய ரூ. 20,000 கோயில் நிதியிலிருந்து செலவு செய்யப்படும்.

[1970 மார்ச் 24

பழனி கோயில் திருப்பணித் திட்டம்.

திரு. என். மகாலிங்கம் அவர்கள் தயாரித்துள்ள பெருந்திட்ட அடிப்படையில் ரூ. 35 லட்சம் செலவில் பழனி கோயிலின் திருப்பணியை மேற்கொள்வது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆலோசனைக் குழு திருத்தணியில் கூடியபோது இப்பணியை மேற்கொள்வதற்காகக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படலாம் என்றும், இப்பணிக்காகப் படிப்படியாகச் செயல்படும் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் ரூ. 5 லட்சம் செலவிடப்படலாம் என்றும் இக்குழு கருத்துரை வழங்கியுள்ளது. இக்குழு பொதுமக்களிடமிருந்தும் நன்கொடை வசூலிக்கும்.

இம் மானியக் கோரிக்கையை ஏற்று நிறைவேற்றுமாறு இப் பேரவையை வேண்டுகிறேன்.

இணைப்பு IV.

[439-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாடு சின்கோனாத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

அ. பிரிவு.

1. முகவுரை.

தமிழ் நாடு சின்கோனாத்துறை தமிழக அரசின் மிகப் பழைய வணிக நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும். நீலகிரி மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஆனைமலைப் பகுதிகளிலும் இந்தத்துறை சின்கோனா, பிற மூலிகைச் செடிகள், மணமுள்ள எண்ணெய்கள் (தைலங்கள்) நல்கும் செடி வகைகள் பலவற்றைப் பயிரிட்டு வருகிறது. இத் துறைக்குச் சொந்தமான, ஆனைமலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள தொழிற்சாலையொன்று கொய்னா பொருள்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. யூகலிப்டசு (நீலகிரித் தைலம்), ஜெரேனியம் போன்ற தைலங்களைச் தூய்மையாக்கித் தரப்படுத்தும் வேலையில் நடுவட்டத்திலுள்ள மற்றுமொரு தொழிற்சாலை ஈடுபட்டுள்ளது.

2. இத்துறையின் அலுவல்கள்.

சின்கோனாப் பயிரைச் சாகுபடி செய்தலும், சின்கோனா மரப் பட்டையைப் பக்குவப்படுத்தி பல்வேறு கொய்னாப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தலும் அவ்வுற்பத்திப் பொருட்களை வெளி, உள் நாட்டுச் சந்தைகளில் விற்பனை செய்தலும் இத்துறையின் தலையாய பணிகளாகும். இது தவிர, இத்துறையின் வருவாயைப் பெருக்கும் நோக்கத்திலும், இந் நாட்டில் மருந்து மற்றும் மணங்கமழ் தைலங்களுக்கான வளர்ந்து வரும் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டும், அவ்வெண்ணெய்களை நல்கும் பல்வேறு வகையான செடிகளைப் பயிரிடுகிறது. இவற்றிலிருந்து கிடைக்கின்ற உற்பத்திப் பொருட்களையும் சின்கோனாத்துறை நேரடியாக விற்பனை செய்து வருகிறது.